

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH i ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 2011 r.

w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów

Na podstawie art. 47b ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres informacji gromadzonych w bazach danych ewidencji miejscowości, ulic i adresów, zwanej dalej „ewidencją”;
- 2) organizację i tryb tworzenia, aktualizacji i udostępniania baz danych ewidencji;
- 3) wzór wniosku o ustalenie numeru porządkowego budynku.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) BDOT500 – rozumie się przez to bazę danych obiektów topograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy;
- 3) BDOT10k – rozumie się przez to bazę danych obiektów topograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 ustawy;
- 4) dokumencie elektronicznym – rozumie się przez to dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾);
- 5) GML – rozumie się przez to język znaczników geograficznych, oparty na formacie XML, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna - na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228.

przeznaczony do zapisu danych przestrzennych w celu ich wymiany między systemami informatycznymi;

- 6) schemacie GML – rozumie się przez to standard opisu struktury dokumentów zapisanych w języku GML;
- 7) miejscowościach – rozumie się przez to miejscowości, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141);
- 8) współrzędnych geograficznych miejscowości – rozumie się przez to współrzędne geograficzne charakterystycznego punktu miejscowości określonego w przepisach, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 8 ustawy;
- 9) obiekcie bazy danych – rozumie się przez to każdy byt (rzecz lub zjawisko), dla którego w tej bazie danych określone zostały właściwości oraz związki z innymi bytami w sposób mający znaczenie dla dziedziny przedmiotowej, której dotyczy baza danych;
- 10) osi ulicy – rozumie się przez to łamaną wyznaczoną na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków, BDOT500 lub mapy zasadniczej przez osie symetrii pasa drogowego, z pominięciem zatok przeznaczonych do parkowania pojazdów oraz lokalizowania obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzeń związanych z potrzebami zarządzania drogą;
- 11) PRNG – rozumie się przez to państwowy rejestr nazw geograficznych, o którym mowa w art. 4 ust 1a pkt 5 ustawy;
- 12) TERYT - rozumie się przez to krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.³⁾);
- 13) identyfikatorze TERYT – rozumie się przez to identyfikatory, o których mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;
- 14) układzie 1992 – rozumie się przez to układ współrzędnych płaskich prostokątnych 1992, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy;
- 15) układzie 2000 – rozumie się przez to układ współrzędnych płaskich prostokątnych 2000, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489.

§ 3.1. Danymi ewidencji dotyczącymi miejscowości są:

- 1) nazwy miejscowości i ich rodzaje;
- 2) identyfikatory TERYT nazw miejscowości;
- 3) dane określające przebieg granic miejscowości;
- 4) współrzędne geograficzne miejscowości;
- 5) nazwy jednostek zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa, w granicach których położona jest miejscowość oraz ich identyfikatory TERYT.

2. Nazwy i rodzaje miejscowości oraz ich współrzędne geograficzne przyjmuje się w ewidencji zgodnie z danymi PRNG.

3. Dane określające przebieg granic miejscowości przyjmuje się w ewidencji na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków po ich weryfikacji z danymi państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju.

4. W przypadku, gdy rejestry, o których mowa w ust. 3, nie zawierają wszystkich niezbędnych informacji do ustalenia przebiegu granic miejscowości, wykorzystuje się w tym celu informacje dostępne z innych źródeł, w szczególności:

- 1) mapy archiwalne;
- 2) kroniki;
- 3) opisy w aktach notarialnych;
- 4) księgi hipoteczne;
- 5) zeznania świadków.

5. W przypadku braku kompletu danych niezbędnych do określenia przebiegu granic miejscowości, w ewidencji wykazuje się tylko dane określające współrzędne geograficzne miejscowości.

6. W ewidencji wykazuje się także dodatkowe, tradycyjne nazwy miejscowości w języku mniejszości, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141 i Nr 62, poz. 550 oraz z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 157, poz. 1241).

§ 4. 1. Danymi ewidencji, dotyczącymi ulic i placów są:

- 1) nazwy ulic i placów;
- 2) identyfikatory TERYT nazw ulic i placów;
- 3) dane określające przebieg osi ulic;
- 4) dane określające przebieg zewnętrznych granic placów.

2. Nazwy ulic i placów przyjmuje się w brzmieniu zgodnym z uchwałami rady gminy w sprawie przebiegu oraz nadania nazw ulic i placów.

3. Dane określające przebieg osi ulic oraz przebieg zewnętrznych granic placów ustala się na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków oraz BDOT500.

4. W ewidencji wykazuje się także dodatkowe tradycyjne nazwy ulic i placów w języku mniejszości, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym.

§ 5. 1. Numery porządkowe, o których mowa w art. 47a ust. 4 pkt 5 lit. a ustawy, zwane dalej „numerami porządkowymi”, ustala się w procesie zakładania ewidencji, a w uzasadnionych przypadkach także w procesach jej aktualizacji, uzupełnienia lub zmiany, wykorzystując do tego celu:

- 1) ewidencję numeracji porządkowej nieruchomości;
- 2) ewidencję gruntów i budynków;
- 3) BDOT500;
- 4) BDOT10k;
- 5) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub w przypadku braku takich planów, decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 6) ortofotomapę cyfrową.

2. Dla każdej ulicy i każdego placu posiadającego nazwę tworzy się odrębne ciągłe zbiory numerów porządkowych w sposób zapewniający przestrzenną regularność każdego z tych zbiorów oraz unikalność jego elementów, zachowując w miarę możliwości istniejące numery porządkowe ujawnione w ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości.

3. W miejscowościach wiejskich oraz w osiedlach, w których ulice i place nie posiadają nazw, tworzy się jeden ciągły zbiór numerów porządkowych, w sposób zapewniający jego przestrzenną regularność oraz unikalność jego elementów.

4. Numery porządkowe przyjmują postać liczb całkowitych w przedziale od 1 do n, z zastrzeżeniem ust. 5 - 7.

5. Nowo wybudowanemu budynkowi, który nie był przedmiotem prognozy wyrażonej w ewidencji, nadaje się numer złożony z liczby (L), zgodnej z liczbą numeru porządkowego

najbliższego budynku objętego ewidencją, oraz z pierwszej niewykorzystanej litery alfabetu łacińskiego (LA, LB, LC....LX).

6. W przypadku, gdy w najbliższym sąsiedztwie nowo wybudowanego budynku, o którym mowa w ust. 5, znajduje się budynek oznaczony numerem porządkowym typu LX, lub w przypadku wyczerpania się liter, nowo wybudowanemu budynkowi nadaje się numer porządkowy dopisując do oznaczenia typu LX najpierw pierwszą, a następnie kolejne litery alfabetu łacińskiego (LXA, LXB, LXC LXZ, LXZA, LXZB, LXZC...).

7. W przypadku, gdy nowo wybudowany budynek, o którym mowa w ust. 6, położony jest w równej odległości od kilku budynków, jako element jego numeru porządkowego, tworzonego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 6, przyjmuje się liczbę o najniższej wartości wchodzącą w skład numeru porządkowego istniejącego sąsiedniego budynku.

8. W przypadku budynków, położonych w bezpośrednim sąsiedztwie dwu lub więcej ulic, posiadających odrębne wejścia od strony sąsiadujących z nimi ulic, budynkom tym może być nadawanych wiele numerów porządkowych, związanych ze wszystkimi głównymi wejściami do budynku.

9. Numery porządkowe wzdłuż ulic głównych powinny wzrastać w kierunku od centrum miejscowości ku jej granicom albo z południa na północ oraz ze wschodu na zachód.

10. Numery porządkowe wzdłuż ulic bocznych powinny wzrastać, poczynając od głównej ulicy w kierunku granic miejscowości.

11. Numery porządkowe po lewej stronie ulicy, w kierunku zwiększających się numerów, oznacza się liczbami nieparzystymi, a po prawej stronie parzystymi.

12. Numery porządkowe budynków przylegających do placu powinny wzrastać, poczynając od naroża placu przy głównej ulicy, zgodnie z kierunkiem ruchu wskazówek zegara.

13. Jeżeli plac powstaje z rozszerzenia lub skrzyżowania ulic, dla budynków przylegających do placu ustala się kolejne numery porządkowe jednej z ulic przechodzącej przez plac.

14. Numery porządkowe o strukturze nie spełniającej wymogów ust. 4–7 mogą być ujawnione w ewidencji, jeżeli w takiej strukturze były przyjęte w ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości, a jednocześnie zapewniają unikalność związanych z nimi adresów i ich czytelną identyfikację w terenie w powiązaniu z adresami sąsiednimi.

15. Wzór wniosku o ustalenie numeru porządkowego budynku, o którym mowa w art. 47a ust. 6 ustawy, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

16. Wzór wniosku w postaci elektronicznej umieszcza się, przechowuje oraz udostępnia w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, o którym mowa w art. 19b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 6. 1. Na adres budynku składają się informacje:

- 1) nazwa województwa i jego identyfikator TERYT;
- 2) nazwa powiatu i jego identyfikator TERYT;
- 3) nazwa gminy i jej identyfikator TERYT;
- 4) nazwa miejscowości o statusie miasta lub wsi i jej identyfikator TERYT;
- 5) nazwa miejscowości stanowiącej część miasta lub wsi i jej identyfikator TERYT;
- 6) nazwa ulicy i jej identyfikator TERYT;
- 7) numer porządkowy;
- 8) kod pocztowy.

2. Do każdego numeru porządkowego przyporządkowuje się punkt adresowy:

- 1) w przypadku budynków istniejących lub w budowie – wyznaczony przez przybliżony środek ściany budynku zwróconej do ulicy lub placu, z którą związany jest numer porządkowy tego budynku, lub w przypadku budynków, o których mowa w § 5 ust. 8, przybliżony środek wejścia do budynku;
- 2) w przypadku budynków prognozowanych – wyznaczony przez przybliżony środek ciężkości budynku.

3. Danymi opisującymi punkt adresowy, oprócz numeru porządkowego, są:

- 1) para współrzędnych X,Y określająca położenie punktu adresowego w przestrzeni;
- 2) status budynku, z którym związany jest punkt adresowy, wyrażony przy pomocy atrybutów:
 - a) budynek istniejący,
 - b) budynek w trakcie budowy,
 - c) budynek prognozowany.

§ 7. 1. Dane, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3, § 4 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz § 6 ust. 3 pkt 1, wykazuje się w ewidencji w układzie 2000 lub w układzie 1992 w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy.

2. Ujawnionym w bazie danych ewidencji obiektem przestrzennym, oznaczającym: miejscowości, osie ulic oraz punkty adresowe, nadawany jest przez system informatyczny,

zarządzający tą bazą danych, identyfikator infrastruktury informacji przestrzennej, zwany dalej „IdIIP”, na który składają się następujące elementy:

- 1) identyfikator zbioru danych przestrzennych, do którego należy dany obiekt przestrzenny, według ewidencji zbiorów oraz usług danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, o której mowa w art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489), uzupełniony o skrót „EMUiA”;
- 2) identyfikator lokalny wyróżniający w sposób jednoznaczny dany obiekt bazy danych od innych obiektów zapisanych w tej bazie;
- 3) identyfikator wersji obiektu.

3. IdIIP danego obiektu bazy danych nie może być zmieniany ani też zastępowany innym identyfikatorem.

§ 8.1. Podstawą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 47a ust 2 ustawy, stosowanego do prowadzenia ewidencji jest baza danych, której logiczny model powinien być zgodny ze specyfikacją modelu pojęciowego danych ewidencji ulic i adresów zawartą w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. System teleinformatyczny stosowany do prowadzenia ewidencji musi być wyposażony w mechanizmy umożliwiające tworzenie, zapisywanie, i bezpieczne utrzymywanie jej zbiorów danych, a ponadto:

- 1) kontrolę dostępu do danych i autoryzację użytkowników systemu;
- 2) wydawanie zawiadomień o ustaleniach dotyczących numerów porządkowych budynków;
- 3) sporządzanie wykazów adresów dla miejscowości lub gminy;
- 4) sporządzanie mapy punktów adresowych, na którą składa się:
 - a) nazwa miejscowości i jej kod TERYT,
 - b) granice miejscowości,
 - c) punkty adresowe i ich numery porządkowe,
 - d) osie ulic i granice zewnętrzne placów oraz ich nazwy,
 - e) kontury budynków istniejących i w budowie – na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków, BDOT500 lub BDOT10k oraz mapy zasadniczej,
 - f) granice i numery działek ewidencyjnych – na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków;
- 5) prowadzenie pełnej archiwizacji zmienianych danych oraz odtwarzania historii każdego obiektu oraz stanu bazy na zadaną datę;

- 6) udostępnianie danych przy pomocy usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej;
- 7) przekazywanie do państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju nowych lub zmienionych danych ewidencji dotyczących adresów i ich lokalizacji przestrzennej, również z wykorzystaniem usług sieciowych.

§ 9. 1. Aktualizacji danych ewidencji, ich uzupełnienia lub zmiany dokonuje się, jeżeli:

- 1) nastąpiła zmiana danych, o których mowa w § 3 ust. 1, § 4 ust. 1 oraz § 6 ust. 3;
- 2) w wyniku uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub uchwalenia jego zmiany rozszerzeniu uległy tereny przeznaczone pod budownictwo;
- 3) wybudowany został budynek, który nie był przedmiotem prognozy przy zakładaniu ewidencji;
- 4) wyznaczona została nowa ulica;
- 5) obiekty przestrzenne, ujawniane w ewidencji, zakończyły swój cykl istnienia;
- 6) istniejąca numeracja porządkowa budynków zawiera wady, utrudniające jej wykorzystywanie.

2. Obiekt „miejscowość” kończy swój cykl istnienia w bazie danych ewidencji, jeżeli nazwa miejscowości została zniesiona w trybie określonym przepisami art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych.

3. Obiekt „ulica” kończy swój cykl istnienia w bazie danych ewidencji, jeżeli nazwa ulicy została zniesiona w drodze uchwały właściwej rady gminy.

4. Obiekt „punkt adresowy” kończy swój cykl istnienia w bazie danych ewidencji, jeżeli:

- 1) nastąpiła rozbiórka budynku, z którym związany jest punkt adresowy, a jednocześnie grunt na którym znajdował się rozebrany budynek, przeznaczony został na inne cele niezwiązane z zabudową budynkami;
- 2) na skutek zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, ustały przesłanki do prognozowania budynku, z którym związany jest ten punkt adresowy.

§ 10. 1. Informacje zawarte w ewidencji udostępnia się:

- 1) przy pomocy usług sieciowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej;
- 2) w postaci:

- a) dokumentów elektronicznych w formacie GML, zgodnie ze schematem GML przedstawionym w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
- b) zawiadomień, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 2,
- c) wykazów adresów budynków, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 3,
- d) mapy punktów adresowych, o której mowa w § 8 ust. 2 pkt 4,
- e) zaświadczeń.

2. Udostępnianiu podlegają zarówno dane obrazujące aktualny stan ewidencji jak i dane obrazujące stan ewidencji na dowolny dzień po dniu jej założenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

.....

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

18.03.2010

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Prawno-Legislacyjnego

Józef Siemiątkowski